

**Rapport fra Sveinung Berg Bentzrød,
Innenriksredaksjonen, Aftenposten,
Pb 1, 0051 OSLO, tlf. 911 39 554,
Direktetelefon 911 39 554, sentralbord 22 86 30 00.**

Privatadresse: Moervn. 15c, 1430 ÅS, 64 94 40 03

**Basert på artikler publisert i Aftenposten
februar 2005 – januar 2006**

**Med assistanse fra Alf Endre Magnussen ved
Aftenpostens dokumentasjonssenter på arbeidet med
forsyningsskipet "Skandi Beta".**

STARTEN: Den 6. januar 2005 blir regionleder og tillitsvalgt Arild Braathen i Redningssselskapet oppsagt på dagen. Tilbake i 2003 skal han ha gjort underslag i selskapet. Asker og Bærum tingrett behandler spørsmålet om Braathen skal få stå i jobben frem til en fullverdig arbeidsrettssak kommer opp. Den 7. februar svarer retten ja på spørsmålet. Den velger også å uttale seg om grunnlaget for oppsigelsen. Den finner grunnlaget tvilsomt.

Denne første rettsbehandlingen av Braathen-saken gjør offentligheten oppmerksom på en usedvanlig internkonflikt, i en av landets største og mest anerkjente humanitære organisasjoner. Braathen og hans advokat Nikolai Norman hevder at Redningssselskapets generalsekretær Monica Kristensen Solås slett ikke er opptatt av underslagssaken. De sier den er et alibi for å bli kvitt Braathen, som opponent mot generalsekretærens lederstil og forvaltning.

OPPDRAGET: Av min daværende sjef, fungerende avdelingsleder i innenriksredaksjonen Lars Kluge, får jeg i månedsskiftet januar/februar i oppdrag å komme til bunns i konflikten i Redningssselskapet. Dessuten forsøke å bringe på det rene om en avgjørende faktor i konflikten virkelig er generalsekretærens disposisjoner og lederstil.

KONSEKVENSENE: Flere medier har med ulik intensitet dekket turbulensen i Redningsselskapet gjennom 2005. Flere har gjort en god jobb, som NRK Troms, Nordlys og Troms Folkeblad. Men jeg tar sjansen på å hevde at mitt arbeid i helt avgjørende grad har bidratt til å avsløre, og forklare, uakseptable ledelsesgrep i Redningsselskapet. Et selskap som er en delvis statsfinansiert, men først og fremst frivillig, landsomfattende, humanitær organisasjon.

Jeg mener at nettopp de forhold jeg har avdekket/presentert først for offentligheten, har tvunget frem selvransakelse hos ledelsen i selskapet. Videre at selskapet har hyret inn eksterne granskere til å gjennomgå økonomi og personalforvaltning, og at offentlige instanser har aksjonert mot selskapet. Ett eksempel på et slikt forhold er selskapets e-postaksjon mot egne ansatte.

Jeg ser følgende forhold som konsekvenser av mitt arbeid:

** Gjennom Aftenpostens omtale av interne forhold gjennom hele 2005 har offentligheten, men også ansatte og medlemmer av Redningsselskapets sentralstyre og den statlige giver Fiskeridepartementet fått innblikk i forhold i organisasjonen de ellers ikke ville blitt kjent med. Forhold som underveis har revet vekk tilliten mellom avdelinger og enkeltpersoner, og som ble avgjørende for at styre og generalsekretær måtte oppgi sine posisjoner.*

** Jeg mener at nettopp mitt arbeid var et viktig incitament da et flertall i sentralstyret plutselig snudde i forhold til Monica Kristensen Solås, fra begeistring og stilltiende aksept for hennes disposisjoner til fundamental avstandtagen.*

** Min avsløring for offentligheten av e-postaksjonen var den direkte foranledning til Datatilsynets aksjon mot selskapet. Dermed også til den politietterforskning og straffeforfølgning av Kristensen Solås og selskapet som i skrivende stund fortsatt pågår. Indirekte også til den grenseoppgang rundt arbeidsgiveres eierforhold til arbeidstakeres e-post som nå foretas, i og med Datatilsynets, politiets og påtalemyndighetens arbeid.*

Vinmonopolets tilsvarende aksjon mot egne ansatte gikk forut for Redningsselskapets. Men den ble kjent først etterpå, gjennom oppslag i Dagbladet. Aksjonen i Vinmonopolet understreket ytterligere behovet for grenseoppgangen.

Vinmonopolets aksjon skiller seg for øvrig fra Redningsselskapets ved at den var rettet mot et lite antall ansatte, som var mistenkt for korrupsjon. Aksjonen ble

håndtert av en utenforstående, advokat Erling Grimstad, som hadde bakgrunn fra Økokrim. I Redningsselskapets tilfelle dreide det seg om en arbeidskonflikt der øverste administrative leder jaktet på opposisjon blant ansatte. Aksjonen omfattet samtlige ansatte, og det var generalsekretær Kristensen Solås selv som gjennomgikk et stort antall e-poster.

** Jeg avdekket gjennom brevveksling at Redningsselskapet slett ikke hadde ryggdekning fra Datatilsynet for e-postaksjonen mot ansatte, slik de bl.a. hevdet i Asker og Bærum tingrett i juni 2005.*

** Gjennom min avdekking av rapporten etter en intern arbeidsmiljøundersøkelse i Redningsselskapet, utført i vår av deres innleide bedriftshelsetjeneste, ble de ansatte i selskapet og selskapets sentralstyre for første gang kjent med resultatene. Resultatene ble i ettertid brukt av bl.a. president Magnus Stangeland, i argumentasjonen mot at Kristensen Solås skulle få fortsette i selskapet.*

** Min offentliggjøring av rapporten om Kristensen Solås' lederskap i hennes forrige jobb, som leder av Kings Bay AS/kommuneadministrasjonen i Ny Ålesund på Svalbard, vakte oppsikt både i sentralstyret og hos ansatte ved Redningsselskapets hovedkontor på Høvik. Rapporten ble bestilt av Næringsdepartementet og laget av et uavhengig konsulentfirma som var anbefalt av departementet. Rapporten var knusende for Kristensen Solås' lederstil, men var ukjent for sentralstyret i Redningsselskapet da de ansatte henne.*

** Det var ikke minst som en følge av mitt arbeid at Redningsselskapet høsten 2005 vedtok å kvitte seg med det omstridte forsyningsfartøyet "Skandi Beta". Det omstridte ved kjøpet av båten ble beskrevet av Dagens Næringsliv i april 2004. Men Aftenpostens fornyede fokus på båten sommeren 2005, og omtalen av hvordan et skip, eid av et humanitært selskap, rent faktisk konkurrerte på spotmarkedet med noen av selskapets største givere, utløste raseri i rederinæringen. Flere redere tok kontakt med Aftenposten og andre medier og varslet at de vurderte å trekke sin støtte.*

Også den statlige giver, Fiskeridepartementet, fikk øynene opp for "Skandi Betas" rolle. Omtale av båtens faktiske rolle, sammen med avdekkingen av interne ukulturer, bidro til at departementet reduserte sitt statlige tilskudd for 2006 kraftig i forhold til 2005. Gjennom Redningsselskapets søknad om tilskudd for 2006, forsøkt unntatt offentlighet av hensyn til fremmed makter (!) ble jeg

kjent med at tilskuddet for 2006 ble satt 19,9 millioner lavere enn hva Redningsselskapet hadde bedt om.

** En full, ekstern granskning er nå igangsatt for å avdekke alle forhold rundt økonomi og personalbehandling i selskapet de senere år. Igjen mener jeg at min dekning har bidratt sterkt til dette.*

Oppsummert: Ved å innhente skriftlig dokumentasjon, men også muntlig fra "små" rettssaker Aftenposten som eneste medium har dekket, har jeg kunnet presentere ugjendrivelige eksempler på rigide ledelsesgrep og usunn forvaltning i Norsk Selskab til Skibbrudnes Redning.

SKYTTERGRAVENE PÅ HØVIK: Det uforsonlige forholdet mellom Braathen og Kristensen Solås har vært og er en symbolsak for turbulensen i Redningsselskapet. En usikkerhet ble skapt internt under trusselen om å miste spilleautomatinntekter. Men turbulensen og de opprivende konfliktene ble en realitet først etter at Monica Kristensen Solås overtok som generalsekretær 1. januar 2004.

Allerede tidlig på året i 2004 hadde hun leid inn sine første konsulenter, revisorer og advokater. De skulle ikke bare fingranske utvalgte ansattes økonomiske disposisjoner fra flere år tilbake. En konsulent fikk i oppdrag å overhøre samtaler og følge med på kroppsspråket hos medarbeidere generalsekretæren pekte ut som potensielle opponenter.

Snart ble anklager fremsatt mot underordnede på Høvik om ordrenekt, om å undergrave ledelsen, om å drive konspirativ virksomhet og om å bedrive trakassering.

Ansatte ble degradert på åpne personalmøter. I korridorene skulde folk på hverandre som hadde jobbet nært sammen i en årrekke. De timet besøkene sine til kantinen.

METODEN I: Etter å ha fått oppdraget fra Lars Kluge jobbet jeg i en drøy måned med å innhente årsberetninger, sentralstyrereferater, rettskjennelser og så mye som mulig av informasjon som kunne forklare konflikten fra Redningsselskapets eget intranett. Dette parallelt med at jeg jobbet med andre saker.

Ikke minst dokumentasjonen på intranettet var spennende. Etter den første kjennelsen i Asker og Bærum tingrett skrev Kristensen Solås en omstendelig hilsen til samtlige ansatte i selskapet. Hun ønsket å forklare hvorfor kjennelsen feilaktig hadde gått imot Redningsselskapet. Generalsekretæren skyldte bl.a. på at angjeldende dommer hadde sin siste dag på jobben, og at dommeren ikke hadde tatt hensyn til Redningsselskapets kommentarer. Jeg sjekket ut begge påstander. Det var ren bløff.

(Den samme dommeren dukket for øvrig opp som administrator i en senere arbeidsrettssak mellom selskapet og Arild Braathen.)

Jeg ringte samtlige hovedtillitsvalgte (i alt 8 forbund var på denne tiden representert i selskapet – det er flere nå) og snakket med en rekke personer nedover i tillitsmannsapparatet. Jeg ringte mange sentrale personer i selskapet, oppsagte og avskjedigede personer som ventet på å få sine arbeidsrettssaker opp, og deres advokater. Jeg ringte en stor andel av Kristensen Solås' ansatte i Kings Bay, andre tidligere medarbeidere av henne og eksmedlemmer av ekspedisjonene til Antarktis. Jeg fant et uomtvistelig sammenfall mellom beskrivelsene av Kristensen Solås' arbeidsledelse her og i Redningsselskapet.

(Flere av de intervjuede ga for øvrig garantier om at de ville forklare seg rettslig dersom Aftenposten skulle bli saksøkt for sin omtale av Kristensen Solås.)

Gjennom denne tidlige runden rakk jeg å innhente mye dokumentasjon før Redningsselskapet, Kristensen Solås og hennes innleide advokater startet jakten på lekkasjer til pressen.

Det til dels tvilsomme innholdet i hennes utlegninger på selskapets intranett fikk meg til å foreslå en spørsmål/svar-runde via e-post da jeg konfronterte Kristensen Solås med at vi jobbet med stoff rundt henne og selskapet. Dette var hun positiv til. Hun fikk svært god tid på å svare på spørsmål både om arbeidskonflikten og historien fra Svalbard.

Etter et par ukers jobbing presenterte jeg en oversikt over aktuelle problemstillinger for Lars Kluge. (Se vedlegg 1)

INNSIKTEN: Dette tidlige gravearbeidet, og den smule åpenhet som tidlig på våren 2005 gjorde seg gjeldende, ga en innsikt i Redningsselskapets internkonflikter som skulle vise seg uvurderlig. Den fortalte bl.a. at sjøansatte og landansatte ikke hadde noen kontakt, noe som igjen forklarte hvorfor sjøansatte lenge fremsto som uforstående til konfliktene ved hovedkontoret på Høvik. De sjøansatte møtte Kristensen Solås som et landskjent og sjarmerende ansikt utad, selv om flere reagerte på at hun gjerne la ut om ”rottereiret” på Høvik. Det var først da hun på sensommeren 2005 degraderte den profilerte skipperen på ”Erik Bye”, fordi han hadde uttalt støtte til Arild Braathen og Tromsø-kontoret, at de sjøansattes skepsis for alvor ble vekket.

MOTBØR I: Motbør og kritikk mot min dekning har først og fremst kommet fra advokat Morten Steenstrup i Steenstrup Stordrange DA. Han har vært den mest sentrale av Redningsselskapets innleide advokater. I gjentatte pauser under arbeidsrettssaker og på telefon til Aftenpostens nyhetsredaktør Ola Bernhus har han anklaget meg for å presentere skjeve fremstillinger av Redningsselskap-saken.

Dette har jeg for egen del veid opp mot Steenstrups egen rolle i saken. Hans advokatfirma har ikke bare assistert selskapet og Kristensen Solås under arbeidsrettssakene. Siden starten av hennes tid som generalsekretær har firmaet vært hennes fortrolige rådgivere og deltatt aktivt i jakten på potensielle opponenter. Firmaet har kjempet Kristensen Solås’ kamp på sentralstyremøtene, og hadde lederrollen da ansatte i selskapet ble konfrontert med at ledelsen satt på kompromitterende materiale i form av en masse slettede e-poster.

Også Magnus Stangeland var lenge skeptisk til Aftenpostens dekning. Mot slutten av sin tid som president har han overfor meg erklært at avisens dekning har vist seg å være riktig, fra start til mål.

MOTBØR II: Det har vært et bevisst valg fra Aftenpostens redaksjonsledelse å presentere en lavmælt dekning av Redningsselskap-saken. Avisledelsen har villet unngå noe som kunne minne om kampanjejournalistikk og forfølgelse av selskapet og generalsekretær Kristensen Solås. Den har villet unngå at Redningsselskap-saken fikk dimensjoner på trykk den ikke måtte fortjene.

Beslutningen om lavmælt presentasjon gjaldt fra de første hovedsakene i mars, med presentasjon av internkonfliktene og Svalbard-rapporten. Den er senere videreført gjennom løpende signaler om dempet dekning. Signalene gjenspeiles bl.a. i plasseringen av artiklene i avisens nyhetsseksjon for allmennyheter. De gjenspeiles i den presentasjonsmessige og omfangsmessige nedtoningen av

saker som har beskrevet indre rivninger i Redningsselskapet. (Slik ble bl.a. omtalen av den interne arbeidsmiljøundersøkelsen et underpunkt i en undersak.) Og de gjenspeiles ved at Aftenpostens første lederartikkel om de interne stridighetene i selskapet sto på trykk først 21. desember 2005.

Beslutningen om lavmæltethet er begrunnet i sunne prinsipper, diskutert bl.a. med nyhetsredaktør Bernhus før publisering av de første hovedsaker. Men uavhengig av henvisningen til prinsippene er det et faktum at gravearbeidet rundt konfliktene i Redningsselskapet, sett over langs, har hatt liten, uttalt støtte i Aftenpostens øverste redaksjonsledelse. På flere ledermøter er det tvert imot blitt tatt til orde for å dempe dekningen ytterligere, kanskje la den opphøre.

Det har vært en utfordring å jobbe med en sak ledelsen i praksis, spesielt underveis, har vært skeptisk til.

Jeg har likevel vært overbevist om at ledelsesgrepene i Redningsselskapet har fortjent fortsatt oppmerksomhet. Jeg er i dag glad for støtte bl.a. fra egen avdelingsledelse, som bl.a. har sagt ja til tilstedeværelse i ”små” rettssaker som kunne gi ny informasjon om internkonfliktene.

METODEN II: Det var nettopp tilstedeværelse i en arbeidsrettssak som ikke ble dekket av andre medier, i juni 2005, som gjorde meg oppmerksom på e-postaksjonen. Rettssaken var reist av Arild Braathen og tre andre regionledere.

Det var også tilstedeværelsen i denne saken som førte til at jeg til slutt fikk ut partenes stevninger og tilsvær, noe som ofte er uproblematisk, men som i Redningsselskapsaken generelt har sittet langt inne. Disse dokumentene konfirmerte, og justerte i noe grad, de opprinnelige problemstillingene jeg presenterte for min opprinnelige oppdragsgiver Lars Kluge.

I forbindelse med Redningsselskap-saken er det også benyttet flere tradisjonelle gravemetoder, som i avdekkingen av ”Skandi Beta”s rolle.

Dagens Næringsliv gikk trolig igjennom mye dokumentasjon da de omtalte det omstridte kjøpet av skipet den 27.4. 2004. Avisen påpekte og dokumenterte nærheten mellom kjøpets pådriver, Magnus Stangeland, og selger Frode Møgster.

Uavhengig av hva DN hadde gjort, foretok Alf Endre Magnussen fra Aftenpostens dokumentasjonssenter og jeg en ny gjennomgang av forholdene

rundt kjøpet av "Skandi Beta", Stangelands kontaktnett og styreverv, forhold rundt "Skandi Beta" og dens konkurrenter om oljevernoppdrag i Barentshavet, etc. Vi fant ut følgende:

Skandi Beta var i følge Skipsregistrene (www.nis-nor.no) eid av Austevoll Supply Shipping fram til 14.05.2004, da båten ble kjøpt av Redningsselskapet for rundt 45 millioner kroner.

Gjennom styreverv, eierskap og familiebånd kjente Magnus Stangeland godt til "Skandi Beta" og dets tidligere eier. Stangeland var sentral i DOF Management: styremedlem, samt en av eierne av DOF Holding, eierselskapet til bl.a. DOF Management. Hovedeiere i DOF Management, Helge og Ole Rasmus Møgster, er nært beslektet med Frode Møgster, eier av Austevoll Supply Shipping. DOF Management hadde siden 1985 hatt ansvaret for driften av "Skandi Beta" på vegne av Austevoll Supply Shipping, og fortsatte å drifte båten etter at Redningsselskapet kjøpte båten.

Som del av handelen ble også redningsskøyta "Ringasund" (tidligere "Sjøfareren") overdratt fra Redningsselskapet til Austevoll Supply Shipping. (Nytt i forhold til DN-dekning.)

Stangelands mange roller og næringslivsnettverk ble kartlagt via rolleutskrifter fra Brønnøysundregistrene (www.brreg.no) og selskapenes regnskaper, som også gir eieropplysninger.

Redningsselskapet organiserte etter hvert, etter pålegg fra Fiskeri- og kystdepartementet, virksomheten knyttet til oljevernberedskap i et eget selskap, Norsk Kystvern, med Magnus Stangeland som styreleder og Monica Kristensen Solås som styremedlem.

I den andre enden av metode-registret ligger en aldri opphørende strøm av telefoner på fritiden, fra kilder i Redningsselskapssaken. Det er blitt mange timer tilsammen, på kvelds- og helgetid, og i sommerferieuker. Mange telefoner er også tatt på kveldstid, hjemmefra, fra min side. Takket være disse telefonene har jeg følt meg à jour med utviklingen i konflikten.

BALANSEN: Monica Kristensen Solås - og i angjeldende tilfeller Magnus Stangeland - har i forbindelse med hver omtale der det er rettet anklager mot dem, fått anledning til å komme med tilsvarende. Jeg har hatt en grei dialog med begge.

For å etterstrebe balanse tok jeg selv til orde for at kjennelsen i Asker og Bærum tingrett den 1. september 2005, som ga Redningsselskapet medhold i avskjedigelsen av Arild Braathen, skulle presenteres på godt synlig sted i avisen. Saken ble plassert på s. 3. i Aftenposten. Så langt hadde ingen omtale av Redningsselskapet havnet så langt frem i avisen.

FINALEN: Etter et sjøslag av de sjeldne, på SAS Radisson Airport Hotel på Gardermoen lørdag 14. januar i år, vedtok et ekstraordinært landsmøte i Redningsselskapet full utskiftning av sentralstyret. Samme dag bestemte det avtroppende styret, i den siste saken det behandlet, å inngå forlik med Arild Braathen. Et forlik som innebærer en uforbeholden beklagelse til Braathen. Videre at han får dekket utgifter til sin sakføring, og at han per 17. januar er tilbake i jobb for selskapet. Det var Magnus Stangeland selv som trykket på for å rydde opp i Braathen-saken. Løsningen av saken ble mulig som følge av at Troms tingrett den 6. desember frikjente den tidligere regionlederen for tiltalen om underslag.

Den første delrapporten fra granskningsleder Ellen Dehn Arvesen foreligger. Delrapporten, som ble presentert for sentralstyret rett før det i desember 2005 stilte sine plasser til disposisjon, førte til at et flertall i styret bestemte at Monica Kristensen Solås' tid som generalsekretær måtte være over. Den medførte også at selskapet "etteranmeldte" Kristensen Solås til Datatilsynet og politiet, i et notat som for øvrig ble ført i pennen av advokat Morten Steenstrup. I notatet erkjenner Redningsselskapet at det tidligere har gitt feilaktige versjoner av e-postsaken overfor tilsyn og politi.

I skrivende stund er det åpent om det nye styret vil gi Monica Kristensen Solås en bifunksjon i selskapet. Det gjenstår også å se om hva som vil bli politi og påtalemyndighets konklusjoner rundt e-postsaken, og om hva slags straff personvernopplysningsloven evt. i praksis åpner for.

Det gjenstår også å se hva Dehn Arvesen/PricewaterhouseCoopers vil legge frem av endelige granskningskonklusjoner foran Redningsselskapets landsmøte 27.-28. mai.

Men det kan neppe herske tvil om at konflikten i Redningselskapet, med sine ulike utslag, fortjente atskillig oppmerksomhet underveis i 2005.

DOKUMENTENE: Jeg vil nevne følgende dokumenter som har vært av spesiell betydning for dekingen av Redningssselskapssaken:

En intranett-redegjørelse i Redningssselskapet, etter den første tingrettskjennelsen i Braathen-saken.

Tilgang til rapporten fra **Hjelle Executives** om økonomistyring og ledelse ved Kings Bay AS på Svalbard, under Monica Kristensens ledertid. Rapporten, som skal eksistere kun i et antall av to, ble i mai 2002 grundig begravet i det daværende Næringsdepartementet.

Referat fra generalforsamlingen for Kings Bay AS, i Næringsdepartementet, i kjølvannet av rapporten, mai 2002.

Referat fra flere sentralstyremøter, inkludert bl.a. vedtak 7.12. 2004 om å ansette ny økonomisjef, på et tidspunkt da daværende økonomisjef Øyvind Jordheim ikke var orientert om at man ønsket å erstatte ham. Videre et vedtak som kunne tolkes dit hen at innleide advokater nå skulle fatte avgjørelser om oppsigelser av utvalgte ansatte, med anvisninger til generalsekretær Kristensen Solås.

Underlagsmateriale, stevning og tilsvar, samt flere disposisjoner, foran og under arbeidsrettssaker mellom Redningssselskapet og oppsagte medarbeidere. I dette materialet var vedlagt bl.a. omstridte e-poster og annen dokumentasjon for påstander om trakasseringer og uheldige utslag av personstrid ved hovedkontoret på Høvik.

Kartlegging av president Magnus Stangelands forbindelser til selger av forsyningsskipet "Skandi Beta", hans styreverv samt dokumentasjon rundt "Skandi Beta" og dens sjøgående konkurrenter til oljevernoppdrag i Barentshavet.

Arbeidsmiljørapporten som oppsummer en bedriftshelseundersøkelse med fokus på arbeidsmiljø gjennomført av selskapets egen bedriftshelsetjeneste, Medica Legesenter, våren 2005.

Rapporter fra **Datatilsynet** og **Arbeidstilsynet** (offentlig tilgjengelige).

Brevveksling mellom Fiskeridepartementet og Redningssselskapet, som dokumenterer hvordan selskapet tok til orde for en felles flåte av fartøy til

oljevernberedskap, og hvordan departementet viste sin motvilje mot kjøpet av ”Skandi Beta”.

Brevveksling mellom Redningsselskapet og Datatilsynet, som bl.a. dokumenterte at selskapet slett ikke hadde ryggdekning for å gjennomføre e-postaksjonen mot ansatte, slik de bl.a. hevdet i Asker og Bærum tingrett.

Intern dokumentasjon i Redningsselskapet, bl.a. med mandatet for den eksterne granskningen som er igangsatt, og som skal avsluttes før Redningsselskapets landsmøte i mai.

Årsrapporter for Redningsselskapet, som bl.a. dokumenterer at Kristensen Solås bløffet da hun i et NRK-intervju med Viggo Johannessen den 30.11. hevdet at sykefraværet ikke har gått ned i hennes tid.

P.S.

Troms Folkeblad ba på forhånd om å få benytte Aftenpostens dekning av første dag under en arbeidsrettssak i juni 2005. Slik kom min artikkel med første oppslag om e-postsaken også på trykk her (14.6.2005).

Artikler på trykk:

15.1.2006: Et ekstraordinært landsmøte bestemmer seg for full utskiftning i sentralstyret. Det avtroppende sentralstyret gir Arild Braathen full oppreisning.

21.12.2005: Under et styremøte avtales en ”omforent løsning” for Monica Kristensen Solås. Arbeidsforholdet avsluttes. Hun går, men vil motta et millionbeløp. En granskningsrapport omtaler at hun har tatt med seg ansattes e-poster hjem for å studere dem.

9.12.2005: En tidligere leder av Kystvakten foreslår å slå sammen Kystvakten og Redningsselskapet.

8.12.2005: Beskrivelse av mandatet og omfanget av den forestående granskningen av Redningsselskapet. (*Eksklusiv sak*)

7.12.2005: Under et sentralstyremøte bestemmer medlemmene seg for å stille sine plasser til disposisjon. Styret bestemmer at det skal finnes en ”omforent løsning” for Monica Kristensen Solås. Undersak med frifinnelsen av Arild Braathen i Troms tingrett.

6.12.2005: Bakgrunnsak om nøkkelproblemstillingene i Redningsselskapet foran et avgjørende sentralstyremøte.

2.12.2005: Kommentar i kjølvannet av en rekke mistillitserklæringer internt i Redningsselskapet. Ledsaget av dekning fra Tromsø av underslagsaken mot Arild Braathen.

29.12.2005: President Magnus Stangeland og fungerende generalsekretær Kjell Brevik suspenderer Monica Kristensen Solås. Med en (*eksklusiv*) oppsummering av hendelsesforløpet i selskapet frem mot suspensjonen. Som undersak en (*eksklusiv*) sak som for første gang forteller om opprør også internt i sentralstyret.

25.11.2005: Redningsselskapet har lagt ”Skandi Beta” ut for salg. Hensynet til selskapets givere i rederinæringen ble avgjørende. (*Eksklusiv sak*)

10.11.2005: Inntekter fra spilleautomater forlenges som følge av kulturminister Trond Giskes beslutning om å utsette innføring av monopol. Angår ikke minst Redningsselskapet.

8.11.2005: Knut Charles Olsen får tilbake skipperansvaret på redningsskøyta ”Erik Bye”. Magnus Stangeland sier at ledelsen nå går i seg selv. *(Eksklusiv)* undersak med innholdet i Arbeidstilsynets rapport etter besøket i Redningsselskapet, samt flere konklusjoner i en intern arbeidsmiljøundersøkelse gjennomført ved hovedkontoret på Høvik våren 2005.

31.10.2005: Ansatte i Redningsselskapet ber i brev til sentralstyret om en ekstern granskning av økonomi og personalpolitikk. Styret svarer med å vedta intern granskning. *(Eksklusiv sak)*

20.10.2005: Vinmonopolet anmeldes av Datatilsynet, av samme grunner som Redningsselskapet. Begge selskapers e-postaksjoner mot ansatte er ulovlige, konstaterer tilsynet.

8.10.2005: Monica Kristensen beordring av innsamling av bevis mot egen personalsjef var ulovlig, konstaterer Datatilsynet. *(Eksklusiv sak)*

4.10.2005: Datatilsynet politianmelder Redningsselskapet. Sier selskapet har trampet i de ansattes privatliv, gjennom e-postaksjonen.

13.10.2005: Kjell Brevik engasjeres som konstituert generalsekretær i Redningsselskapet. Han ser erfaringene fra internstriden i Statsbygg på 1990-tallet som en god ballast når han trer inn i sin nye rolle.

2.9.2005: Asker og Bærum tingrett konstaterer at Redningsselskapet var i sin fulle rett da de avskjediget Arild Braathen. Braathen var ikke under noen omstendighet berettiget til å overføre penger til sin konto i 2003, sier retten.

30.8.2005: Landets ti største frivillige organisasjoner reagerer på dommen som gir myndighetene rett til å innføre monopol på spilleautomater. Redningsselskapet krever at myndighetene tar et større ansvar for å opprettholde redningsskøytenes beredskap.

18.8.2005: Dekning av Arild Braathens arbeidsrettssak mot Redningsselskapet. Monica Kristensen Solås sier hun beklager at det var nødvendig å kvitte seg med Braathen.

17.8.2005: Dekning av Arild Braathens arbeidsrettssak mot Redningsselskapet. Det kommer frem i retten at flere mellomledere i selskapet er skjøvet ut i Monica Kristensen Solås tid.

16.8.2005: Magnus Stangeland og Monica Kristensen Solås overlever et mistillitsforslag under et ekstraordinært landsmøte på Gardermoen. En statusrapport Stangeland deler ut på vegne av sentralstyret konkluderer med at striden i selskapet skyldes et lite antall ansatte. Disse skal urettmessig ha tatt seg til rette i selskapet. Striden skyldes bitre og svært utagerende protester på gjennomføring av vedtak om omorganiseringer i selskapet, sier ledelsen.

27.7.2005: Rederienes landsforening engasjeres for å gi Knut Charles Olsen skipperrollen på "Erik Bye" tilbake. Magnus Stangeland forklarer et forestående, ekstraordinært landsmøte med at "en minoritet" har ambisjoner om å skade Redningsselskapet fra innsiden, koste hva det koste vil.

20.7.2005: Knut Charles Olsen fratras skipperrollen på "Erik Bye" etter å ha opponert mot ledelsen. En e-post Olsen har videresendt i selskapet trekkes frem. Mindre, (eksklusiv) påminnelse om at den samme e-posten ble ønsket benyttet som dokumentasjon, på undergraving av selskapets ledelse, under en rettssak i juni. E-posten ble under rettssakens første dag trukket av selskapets advokater.

6.7.2005: Datatilsynet varslers i brev form til Redningsselskapet at de vil gjennomføre tilsyn. Tilsynet kommer etter at det har fått kjennskap til e-postaksjonen i selskapet. *(Eksklusiv sak)*

5.7.2005: Datatilsynet reagerer med å ville skjerpe regelverket, etter at det er blitt oppmerksom på en utvikling der flere virksomheter gjennomgår ansattes e-poster og sim-kort. Omtale av forskjeller mellom Redningsselskapet og Vinmonopolets e-postaksjoner.

16.6.2005: Datatilsynet sier det vil vurdere lovligheten av Redningsselskapets e-postaksjon mot ansatte. Tilsynet har aldri hørt om virksomheter som har rekonstruert slettede e-poster i forbindelse med arbeidskonflikter. *(Eksklusiv sak)*

15.6.2005: Tre tidligere regionledere og Redningsselskapet inngår forlik i en arbeidsrettssak i Asker og Bærum tingrett. *(Eksklusiv sak)*

14.6.2005: Under rettssaken mellom Redningsselskapet og fire tidligere regionledere kommer det frem at selskapet har hanket inn over 30 000 av de ansattes e-poster. Selskapets motiver for å gjennomføre aksjonen forklares. Regionledernes advokater forsøker å hindre at e-postene legges frem som bevis i retten. Retten gir på dette punkt selskapet medhold. *(Eksklusiv sak som samme dag trykkes i Troms Folkeblad)*

30.5.2005: "Skandi Beta" konkurrerer med Redningsselskapet på det såkalte spotmarkedet. Omtale av hvordan selskapet forhandlet med Fiskeridepartementet om en nøkkelrolle i fremtidig oljevernberedskap. Også omtale av departementets skepsis mot kjøpet av "Skandi Beta". (*Eksklusiv sak*)

4.5.2005: Samme dag som Økonomisk Rapport melder om 300 ukjente kontoer i Redningsselskapet intervjues Monica Kristensen Solås om alvoret i saken. Oppslaget i ØR dreier seg i all hovedsak om at ansvarlige for lotterier, basarer og innsamlinger har glemt å påføre kontoene selskapets organisasjonsnummer.

15.4.2005: "Skandi Beta" står uten oppdrag etter avsluttet oljevernoppdrag for myndighetene. Omtale av Magnus Stangelands tilknytning til selger av skipet. Også av Monica Kristensen Solås innhentede vurdering av hans alibi under kjøpet, som konkluderer med at han var habil. (*Eksklusiv sak, minus habilitetsomtalen*)

1.4.2005: Personalsjefen i Redningsselskapet trekker i rettssalen saken hun har reist mot selskapet. Advokat Morten Steenstrup sier selskapet velger å la være å kreve saksomkostninger dekket ut fra menneskelige hensyn. (*Eksklusiv sak*)

31.3.2005: Dekning av saken personalsjefen i Redningsselskapet har reist mot selskapet. Omtale av at et rådgivningsfirma allerede sommeren 2004 anbefalte full gjennomgang av rollefordelinger og samarbeid i ledelsen i selskapet. En konsulent for Right Management Consultants, som også deltok i utvelgelsen av Monica Kristensen Solås som generalsekretær, hadde notert "tendenser til personkonflikter" og "lite samarbeid på tvers av ledelsen". (*Eksklusiv sak*)

30.3.2005: Dekning av saken personalsjefen i Redningsselskapet har reist mot selskapet. Omtale av at selskapet utlyste stillingen hennes allerede i januar 2005, til tross for at hun aldri hadde ønsket å forlate selskapet. (*Eksklusiv sak*)

20.3.2005: Tidligere generalsekretær Anne Enger Lahnstein rykker for første gang ut mot Monica Kristensen Solås. Hun sier det er uforståelig at Kristensen Solås skulle være innkalt for å rydde opp etter hennes ledertid. Kristensen Solås og Stangeland svarer. (*Eksklusiv sak*)

19.3.2005: Borgarting lagmannsrett opprettholder Asker og Bærum tingretts kjennelse for at Arild Braathen skal få stå i jobben frem til en fullverdig arbeidsrettsak mot Redningsselskapet. Retten uttaler seg også og grunnlaget for påstander om underslag. Den finner disse tvilsomme.

16.3.2005: Magnus Stangeland forteller at han ikke kjente til rapporten om Monica Kristensen Solås lederskap i Kings Bay AS på Svalbard. Han fortviler over de mørke skyer som har seilt inn over Redningsselskapet. Undersak om at Næringsdepartementet i 2002 valgte å ikke behandle rapporten fra Hjelle Executive. Innhold fra rapporten ble lagt frem under en generalforsamling i departementet, der den straks ble lagt død. (*Eksklusiv sak*)

15.3.2005: En rapport fra Monica Kristensen Solås tid i Kings Bay AS beskriver et sterkt kritikkverdig lederskap. Rapporten er utarbeidet etter anbefaling av eier av Kings Bay, Næringsdepartementet, og er laget av Hjelle Executive. Omtale av at Kristensen Solås lot være å møte opp da konsulentfirmaet skulle avtale sluttpakke med henne. (*Eksklusiv sak*)

14.3.2005: Det har oppstått en isfront mellom generalsekretær Monica Kristensen Solås og en rekke ansatte i Redningsselskapet. I løpet av de nærmeste månedene står flere arbeidsrettssaker for tur. Kristensen Solås svarer på anklagene. (*Eksklusiv vinkling på arbeidsrettssakene som står for tur*)

10.2.2005: Det viser seg at regionleder Arild Braathen ble oppsagt i Redningsselskapet to uker før han ble politianmeldt for underslag. Redegjørelse for vedtak i sentralstyremøte 7.12.2004 som signaliserer forvirring om det er styret, generalsekretæren eller innleide advokater som forestår oppsigelser i selskapet.

9.2.2005: Redningsselskapet fastholder at regionleder Arild Braathen må sies opp, til tross for at Asker og Bærum tingrett uttaler at grunnlaget for påstander om underslag synes tvilsomt.